

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 29 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny i art. 143 ust. 1 lit. b), e) lub f) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽²⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że kupującego i sprzedawcę uznaje się za osoby powiązane w przypadkach, w których – tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – w braku dokumentów (oficjalnych danych) świadczących o tym, że są oni współnikami w działalności gospodarczej lub że zachodzi sytuacja kontroli, okoliczności towarzyszące zawarciu transakcji są jednak, na podstawie obiektywnych przesłanek, charakterystyczne nie dla wykonywania działalności gospodarczej na zwykłych warunkach, lecz dla sytuacji, w których, po pierwsze, istnieją szczególnie bliskie stosunki handlowe oparte na wysokim poziomie wzajemnego zaufania między stronami transakcji lub, po drugie, jedna ze stron transakcji kontroluje drugą stronę transakcji lub obie strony transakcji znajdują się pod kontrolą osoby trzeciej?
- 2) Czy art. 31 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że zabrania on ustalenia wartości celnej na podstawie zawartej w krajowej bazie danych informacji dotyczącej jednej wartości celnej towarów, które mają to samo pochodzenie i które, mimo że nie są podobne w rozumieniu art. 142 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, są objęte tą samą pozycją TARIC?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1993, L 253, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'arrondissement (Luksemburg) w dniu 13 listopada 2020 r. – Sovim SA / Luxembourg Business Registers

(Sprawa C-601/20)

(2021/C 35/50)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'arrondissement

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SOVIM SA

Strona pozwana: Luxembourg Business Registers

Pytania prejudycjalne

Pytanie nr 1

Czy art. 1 ust. 15 lit. c) dyrektywy (UE) 2018/843⁽¹⁾, zmieniający art. 30 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu[...]⁽²⁾ w zakresie, w jakim przepis ten nakłada na państwa członkowskie wymóg publicznego udostępniania w każdym przypadku każdej osobie informacji o beneficjentach rzeczywistych bez konieczności wykazania interesu prawnego przez tą osobę, jest ważny

- a. w świetle prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego zagwarantowanego w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), interpretowanego zgodnie z art. 8 europejskiej konwencji praw człowieka, przy uwzględnieniu celów określonych, między innymi, w motywach 30 i 31 dyrektywy 2018/843, dotyczących w szczególności zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; oraz
- b. w świetle prawa do ochrony danych osobowych zagwarantowanego w art. 8 karty w zakresie, w jakim ma ono na celu, między innymi, zapewnienie zgodnego z prawem, rzetelnego i przejrzystego przetwarzania danych osobowych w odniesieniu do podmiotu danych, ograniczenia celów gromadzenia i przetwarzania oraz minimalizacji danych?

Pytanie nr 2

1. Czy art. 1 ust. 15 lit. g) dyrektywy 2018/843 należy interpretować w ten sposób, że istnienie wskazanych w tym przepisie wyjątkowych okoliczności, w których państwa członkowskie mogą przewidzieć wyłączenie dostępu w odniesieniu do całości lub części informacji o beneficjentach rzeczywistych, jeśli dostęp publiczny narażałby beneficjenta rzeczywistego na niewspółmierne ryzyko, ryzyko nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszenia, można stwierdzić tylko w przypadku przeprowadzenia dowodu na istnienie niewspółmiernego ryzyka nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszenia, które ma charakter wyjątkowy, zachodzi rzeczywiście w odniesieniu do konkretnej osoby będącej beneficjentem rzeczywistym oraz ma charakter rzeczywisty i aktualny?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy interpretowany w ten sposób art. 1 ust. 15 lit. g) dyrektywy 2018/843 jest ważny w świetle prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego zagwarantowanego w art. 7 karty i prawa do ochrony danych osobowych zagwarantowanego w art. 8 karty?

Pytanie nr 3

1. Czy art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE⁽³⁾ (zwanego dalej „RODO”), wymagający przetwarzania danych zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty w odniesieniu do podmiotu danych, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, że:
 - a. dane osobowe beneficjenta rzeczywistego wpisane do rejestru beneficjentów rzeczywistych utworzonego zgodnie z art. 30 dyrektywy 2015/849, zmienionym art. 1 ust. 15 dyrektywy 2018/843, są publicznie dostępne bez jakiegokolwiek kontroli ani wymogu uzasadnienia przez każdą osobę występującą o dostęp, i bez możliwości uzyskania przez podmiot danych (beneficjenta rzeczywistego) informacji o tym, kto miał dostęp do jego danych osobowych,
 - b. administrator takiego rejestru beneficjentów rzeczywistych zapewnia dostęp do danych osobowych beneficjentów rzeczywistych nieograniczonej i niemożliwej do zidentyfikowania liczbie osób?
2. Czy art. 5 ust. 1 lit. b) RODO wymagający ograniczenia celów należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by dostęp do danych osobowych beneficjenta rzeczywistego wpisanych do rejestru beneficjentów rzeczywistych utworzonego zgodnie z art. 30 dyrektywy 2015/849, zmienionym art. 1 ust. 15 dyrektywy 2018/843, przysługiwał każdej osobie w sytuacji, gdy administrator tych danych nie jest w stanie zagwarantować, że dane te są wykorzystywane wyłącznie w celu, w jakim zostały zebrane, a mianowicie w celu walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, w sytuacji gdy każda z tych osób nie jest organem odpowiedzialnym za realizację tych celów?
3. Czy art. 5 ust. 1 lit. c) RODO wymagający minimalizacji danych należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie publicznemu dostępowi za pośrednictwem rejestru beneficjentów rzeczywistych utworzonego zgodnie z art. 30 dyrektywy 2015/849, zmienionym art. 1 ust. 15 dyrektywy 2018/843, do danych obejmujących – oprócz imienia i nazwiska, miesiąca i roku urodzenia, obywatelstwa i państwa zamieszkania beneficjenta rzeczywistego oraz posiadanej własności i charakteru sprawowanej kontroli – również jego datę urodzenia i miejsce urodzenia?
4. Czy art. 5 ust. 1 lit. f) RODO, który wymaga przetwarzania danych w taki sposób, aby zapewnić odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed nieuprawnionym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem, zapewniając tym samym integralność i poufność takich danych, nie stoi na przeszkodzie nieograniczonemu i bezwarunkowemu dostępowi, bez zobowiązania do zachowania poufności, do danych osobowych beneficjentów rzeczywistych, które to dane są dostępne w rejestrze beneficjentów rzeczywistych utworzonym zgodnie z art. 30 dyrektywy 2015/849, zmienionym art. 1 ust. 15 dyrektywy 2018/84?
5. Czy art. 25 ust. 2 RODO, który gwarantuje domyślną ochronę danych, zgodnie z którą, między innymi, domyślnie dane osobowe nie mogą być udostępniane nieokreślonej liczbie osób fizycznych bez interwencji danej osoby fizycznej, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, że:
 - a. rejestr beneficjentów rzeczywistych utworzony zgodnie z art. 30 dyrektywy 2015/849, zmienionym art. 1 ust. 15 dyrektywy 2018/843, nie wymaga rejestracji w witrynie rzeczonoego rejestru każdej z osób przeglądających w ramach publicznego dostępu dane osobowe beneficjenta rzeczywistego,

- b. beneficjent rzeczywisty nie otrzymuje żadnych informacji na temat przeglądania danych osobowych beneficjenta rzeczywistego zapisanych w takim rejestrze,
- c. w świetle celu przetwarzania rozpatrywanych danych osobowych nie ma zastosowania żadne ograniczenie co do zakresu i dostępności tych danych osobowych?
6. Czy art. 44–50 RODO, które uzależniają przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego od spełnienia ściśle określonych warunków, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by takie dane beneficjenta rzeczywistego, wpisane do rejestru beneficjentów rzeczywistych utworzonego zgodnie z art. 30 dyrektywy 2015/849, zmienionym art. 1 ust. 15 dyrektywy 2018/84, były w każdym przypadku dostępne każdej osobie korzystającej z publicznego dostępu, bez wykazania interesu prawnego i bez ograniczeń co do miejsca, w którym osoba ta się znajduje?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz dyrektywę 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz.U. 2018, L 156, s. 43).
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. 2015, L 141, s. 73).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg
(Austria) w dniu 18 listopada 2020 r. – CS / Eurowings GmbH**

(Sprawa C-613/20)

(2021/C 35/51)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: CS

Druga strona postępowania: Eurowings GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy strajk pracowników przewoźnika lotniczego, do którego wezwał związek zawodowy w celu wywalczenia realizacji postulatów płacowych lub świadczeń socjalnych, może stanowić „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹)?
- 2) Czy ma to miejsce przynajmniej
- a) w sytuacji, w której pracownicy spółki zależnej solidaryzują się w obliczu wezwania do strajku przeciwko spółce dominującej grupy (Lufthansa AG), aby wesprzeć związkowe postulaty personelu pokładowego tej spółki, oraz
- b) w szczególności w sytuacji, w której strajk w spółce zależnej „usamodzielnia” się po osiągnięciu porozumienia w spółce dominującej w związku z tym, że związek zawodowy bez wyraźnych powodów podtrzymuje decyzję o strajku, a nawet jeszcze go rozszerza, przy czym personel pokładowy spółki zależnej odpowiada na to wezwanie?
- 3) Czy dla wykazania nadzwyczajnej okoliczności wystarczy, że obsługujący przewoźnik lotniczy podniesie argument, iż [Or. 2] związek zawodowy podtrzymał wezwanie do strajku, a ostatecznie nawet rozszerzył je pod względem czasowym pomimo spełnienia postulatów przez spółkę dominującą grupy, a ponadto kogo obciąża fakt, że bliższe okoliczności tego zdarzenia pozostały przy ustalaniu stanu faktycznego niejasne?